

Guidelines

**Κατευθυντήριες γραμμές 10/2020 σχετικά με τους
περιορισμούς βάσει του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ**

Έκδοση 2.1

Εγκρίθηκε στις 13 Οκτωβρίου 2021

Translations proofread by EDPB Members.

This language version has not been proofread yet.

Πίνακας εκδόσεων

Έκδοση 1.0	15 Δεκεμβρίου 2020	Έγκριση των κατευθυντήριων γραμμών για δημόσια διαβούλευση
Έκδοση 2.0	13 Οκτωβρίου 2021	Έγκριση των κατευθυντήριων γραμμών μετά από δημόσια διαβούλευση
Έκδοση 2.1	15 Μαρτίου 2022	Αλλαγή στη μορφοποίηση

Πίνακας περιεχομένων

1	Εισαγωγή.....	5
2	Η έννοια των περιορισμών.....	6
3	Απαιτήσεις του άρθρου 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ	7
3.1	Σεβασμός της ουσίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών	7
3.2	Νομοθετικά μέτρα που θεσπίζουν περιορισμούς και η ανάγκη να είναι προβλέψιμα (αιτιολογική σκέψη 41 και νομολογία του ΔΕΕ)	8
3.3	Λόγοι επιβολής περιορισμών.....	9
3.3.1	Ασφάλεια του κράτους, εθνική άμυνα και δημόσια ασφάλεια.....	10
3.3.2	Πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση και δίωξη ποινικών αδικημάτων ή εκτέλεση ποινικών κυρώσεων, περιλαμβανομένης της προστασίας από απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και της αποτροπής τους.....	10
3.3.3	Άλλοι σημαντικοί στόχοι γενικού δημόσιου συμφέροντος	10
3.3.4	Προστασία της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και των δικαστικών διαδικασιών.....	11
3.3.5	Πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση και δίωξη παραβάσεων δεοντολογίας σε νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα.....	11
3.3.6	Παρακολούθηση, επιθεώρηση ή κανονιστική λειτουργία που συνδέεται με την άσκηση δημόσιας εξουσίας στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε) και ζ) του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ	12
3.3.7	Προστασία του υποκειμένου των δεδομένων ή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τρίτων	12
3.3.8	Εκτέλεση αστικών αξιώσεων.....	12
3.4	Δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων και υποχρεώσεις των υπευθύνων επεξεργασίας που μπορούν να περιοριστούν.....	12
3.5	Έλεγχος αναγκαιότητας και αναλογικότητας	13
4	Απαιτήσεις του άρθρου 23 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ	15
4.1	Κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.....	15
4.2	Πεδίο εφαρμογής των περιορισμών	16
4.3	Εγγυήσεις για την πρόληψη καταχρήσεων ή παράνομης πρόσβασης ή διαβίβασης.....	16
4.4	Ειδική περιγραφή του υπεύθυνου επεξεργασίας.....	16
4.5	Περίοδοι αποθήκευσης.....	16
4.6	Κίνδυνοι για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων	16
4.7	Δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με τον περιορισμό, εκτός εάν αυτό μπορεί να αποβεί επιζήμιο για τους σκοπούς του περιορισμού.....	17
5	Διαβούλευση με τις εποπτικές αρχές [άρθρο 36 παράγραφος 4 και άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ]	18

6	Μη τήρηση των απαιτήσεων του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ από κράτος μέλος.....	19
7	Ειδικά στοιχεία για τους υπευθύνους επεξεργασίας και τους εκτελούντες την επεξεργασία....	19
	7.1 Αρχή της λογοδοσίας	19
	7.2 Άσκηση των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων μετά την άρση του περιορισμού	19
	7.3 Μη τήρηση νομοθετικού μέτρου που επιβάλλει τέτοιους περιορισμούς από υπεύθυνο επεξεργασίας.....	20
8	Συμπεράσματα.....	21
9	Παράρτημα: Κατάλογοι ελέγχου — Το άρθρο 23 του ΓΚΠΔ συνοπτικά.....	22
	9.1 Απαιτήσεις βάσει του άρθρου 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ.....	22
	9.2 Απαιτήσεις βάσει του άρθρου 23 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ.....	23

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων

Έχοντας υπόψη το άρθρο 70 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του κανονισμού (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (στο εξής: ΓΚΠΔ),

Έχοντας υπόψη τη Συμφωνία ΕΟΧ, και ιδίως το παράρτημα XI και το πρωτόκολλο 37 αυτής, όπως τροποποιήθηκαν με την απόφαση αριθ. 154/2018 της Μεικτής Επιτροπής του ΕΟΧ της 6ης Ιουλίου 2018¹,

Έχοντας υπόψη τα άρθρα 12 και 22 του εσωτερικού κανονισμού του,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΤΗΡΙΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ

1 ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Σκοπός του παρόντος εγγράφου είναι η παροχή καθοδήγησης όσον αφορά την εφαρμογή του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ. Οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές αναλύουν διεξοδικά τα κριτήρια εφαρμογής των περιορισμών, τις εκτιμήσεις που πρέπει να διενεργούνται, τον τρόπο με τον οποίο μπορούν τα υποκείμενα των δεδομένων να ασκήσουν τα δικαιώματά τους μετά την άρση του περιορισμού και τις συνέπειες των παραβάσεων του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ.
2. Η προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα είναι θεμελιώδες δικαίωμα. Το άρθρο 16 παράγραφος 2 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξουσιοδοτεί το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο να θεσπίσουν τους κανόνες σχετικά με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τους κανόνες σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Ο ΓΚΠΔ προστατεύει τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των φυσικών προσώπων και ειδικότερα το δικαίωμά τους στην προστασία των δεδομένων. Η προστασία των δεδομένων δεν μπορεί να διασφαλιστεί χωρίς την τήρηση των δικαιωμάτων και των αρχών που ορίζονται στον ΓΚΠΔ (άρθρα 12 έως 22 και άρθρο 34, καθώς και άρθρο 5, εφόσον οι διατάξεις του αντιστοιχούν στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22 του ΓΚΠΔ). Όλα αυτά τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις βρίσκονται στον πυρήνα του θεμελιώδους δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων και η εφαρμογή τους θα πρέπει να αποτελεί γενικό κανόνα. Ειδικότερα, οποιοσδήποτε περιορισμός του θεμελιώδους δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων πρέπει να συμμορφώνεται με το άρθρο 52 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης).
3. Σε αυτό το πλαίσιο, θα πρέπει να μελετάται και να ερμηνεύεται το άρθρο 23 του ΓΚΠΔ. Η διάταξη αυτή έχει τον τίτλο «περιορισμοί». Ορίζει ότι, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης ή κράτους μέλους, η εφαρμογή ορισμένων διατάξεων του κανονισμού, που αφορούν τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων και τις υποχρεώσεις των υπευθύνων επεξεργασίας, μπορεί να περιορίζεται στις

¹ Οι αναφορές στα «κράτη μέλη» στο παρόν έγγραφο θα πρέπει να νοούνται ως αναφορές στα «κράτη μέλη του ΕΟΧ».

περιπτώσεις που αναφέρονται σε αυτό. Οι περιορισμοί θα πρέπει να θεωρούνται εξαιρέσεις στον γενικό κανόνα που επιτρέπει την άσκηση των δικαιωμάτων και επιβάλλει τις υποχρεώσεις που κατοχυρώνονται στον ΓΚΠΔ². Ως εκ τούτου, οι περιορισμοί θα πρέπει να ερμηνεύονται υπό στενή έννοια, να εφαρμόζονται μόνο σε συγκεκριμένες περιπτώσεις και μόνο όταν πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις.

4. Ακόμα και σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δεν μπορεί να περιοριστεί εντελώς. Πρέπει να τηρείται σε όλα τα μέτρα έκτακτης ανάγκης, σύμφωνα με το άρθρο 23 του ΓΚΠΔ, ώστε να συμβάλλει στον σεβασμό των πρωταρχικών αξιών της δημοκρατίας, του κράτους δικαίου και των θεμελιωδών δικαιωμάτων, στις οποίες βασίζεται η Ένωση: οποιοδήποτε μέτρο που λαμβάνεται από τα κράτη μέλη σέβεται τις γενικές αρχές του δικαίου, την ουσία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και είναι αναστρέψιμο, και οι υπεύθυνοι επεξεργασίας και οι εκτελούντες την επεξεργασία δεδομένων συνεχίζουν να συμμορφώνονται με τους κανόνες προστασίας των δεδομένων.
5. Σε όλες τις περιπτώσεις, όταν το δίκαιο της Ένωσης ή του κράτους μέλους επιτρέπει περιορισμούς στα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων ή στις υποχρεώσεις των υπευθύνων επεξεργασίας (συμπεριλαμβανομένων των από κοινού υπευθύνων επεξεργασίας³) και των εκτελούντων την επεξεργασία⁴, θα πρέπει να σημειωθεί ότι εξακολουθεί να ισχύει η αρχή της λογοδοσίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ. Αυτό σημαίνει ότι ο υπεύθυνος επεξεργασίας είναι υπόλογος και είναι σε θέση να αποδείξει στα υποκείμενα των δεδομένων τη συμμόρφωσή του με το πλαίσιο προστασίας δεδομένων της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένων των αρχών που αφορούν την επεξεργασία των δεδομένων τους.
6. Όταν ο ενωσιακός ή ο εθνικός νομοθέτης θεσπίζει περιορισμούς βάσει του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ, διασφαλίζει ότι πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 52 παράγραφος 1 του Χάρτη και, ειδικότερα, διενεργεί εκτίμηση της αναλογικότητας ώστε οι περιορισμοί να περιορίζονται στα απολύτως αναγκαία.

2 Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΩΝ

7. Ο όρος «περιορισμοί» δεν ορίζεται στον ΓΚΠΔ. Το άρθρο 23 και η αιτιολογική σκέψη 73 του ΓΚΠΔ αναφέρουν μόνο τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορούν να εφαρμοστούν περιορισμοί.
8. Στις παρούσες κατευθυντήριες γραμμές, ο όρος «περιορισμοί» ορίζεται ως κάθε περιορισμός του πεδίου εφαρμογής των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22 και στο άρθρο 34 του ΓΚΠΔ, καθώς και στις αντίστοιχες διατάξεις του άρθρου 5, σύμφωνα με το άρθρο

² Στις καταστάσεις αυτές, δεν περιλαμβάνονται τα σενάρια στα οποία εφαρμόζεται η οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλασιού 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου.

³ Στην περίπτωση από κοινού ευθύνης επεξεργασίας, ειδικότερα στην περίπτωση που οι υπεύθυνοι επεξεργασίας προέρχονται από διαφορετικά κράτη μέλη, οι περιορισμοί που ισχύουν σύμφωνα με το άρθρο 23 θα πρέπει να εξετάζονται και να λαμβάνονται υπόψη, ώστε οι από κοινού υπεύθυνοι επεξεργασίας να διευκρινίζουν στις ρυθμίσεις τους αντίστοιχους ρόλους τους.

⁴ Μολονότι στο εξής οι κατευθυντήριες γραμμές θα αναφέρονται μόνο σε «υπευθύνους επεξεργασίας», οι συστάσεις απευθύνονται, κατά περίπτωση, και στους εκτελούντες την επεξεργασία.

23 του ΓΚΠΔ. Ο περιορισμός ενός ατομικού δικαιώματος πρέπει να διασφαλίζει σημαντικούς στόχους, για παράδειγμα, την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τρίτων ή σημαντικούς στόχους γενικού δημόσιου συμφέροντος της Ένωσης ή κράτους μέλους που αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ. Επομένως, περιορισμοί των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων μπορούν να επιβληθούν μόνο όταν διακυβεύονται τα αναφερόμενα συμφέροντα⁵ και οι περιορισμοί αυτοί αποσκοπούν στη διασφάλιση των εν λόγω συμφερόντων.

9. Κατά συνέπεια, οι λόγοι επιβολής του περιορισμού πρέπει να είναι σαφείς. Για να είναι σύλλητοι, οι περιορισμοί προβλέπονται σε νομοθετικό μέτρο, αφορούν περιορισμένο αριθμό δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων και/ή υποχρεώσεων των υπευθύνων επεξεργασίας που αναφέρονται στο άρθρο 23 του ΓΚΠΔ⁶, σέβονται την ουσία των επίμαχων θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών, αποτελούν αναγκαίο και αναλογικό μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία και διασφαλίζουν έναν από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, όπως περιγράφεται κατωτέρω.
10. Επίσης, όπως αναφέρεται στην αιτιολογική σκέψη 73 του ΓΚΠΔ, οι περιορισμοί θα πρέπει να είναι σύμφωνοι προς τις απαιτήσεις που καθορίζονται στον Χάρτη και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προάσπιση των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών.
11. Επιπρόσθετα στους περιορισμούς που αναφέρονται στο άρθρο 23, ο ΓΚΠΔ καθορίζει επίσης διάταξη που αφορά ειδικές περιπτώσεις επεξεργασίας σύμφωνα με το κεφάλαιο ΙΧ, στις οποίες τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν διά νόμου ειδικά μέτρα που επηρεάζουν τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων, όπως εξαιρέσεις ή παρεκκλίσεις (για παράδειγμα, άρθρο 85 ή άρθρο 89 του ΓΚΠΔ). Ωστόσο, οι παρούσες κατευθυντήριες γραμμές δεν εξετάζουν τις περιπτώσεις αυτές.
12. Ο περιορισμός του πεδίου εφαρμογής των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22 και στο άρθρο 34 μπορεί να λάβει διάφορες μορφές, αλλά δεν μπορεί ποτέ να φθάσει σε σημείο γενικής αναστολής όλων των δικαιωμάτων. Τα νομοθετικά μέτρα που θεσπίζουν περιορισμούς δυνάμει του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ μπορούν επίσης να προβλέπουν ότι η άσκηση ενός δικαιώματος καθυστερεί χρονικά, ότι ένα δικαίωμα ασκείται εν μέρει ή περιορίζεται σε ορισμένες κατηγορίες δεδομένων, ή ότι ένα δικαίωμα μπορεί να ασκηθεί έμμεσα μέσω ανεξάρτητης εποπτικής αρχής.

3 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23· ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΤΟΥ ΓΚΠΔ

13. Το άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ αναφέρει σειρά απαιτήσεων, οι οποίες περιγράφονται λεπτομερώς παρακάτω. Για τη σύλληψη επίκληση ενός μέτρου πρέπει να πληρούνται όλες οι εν λόγω απαιτήσεις.

3.1 Σεβασμός της ουσίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών

14. Ένας από τους κύριους στόχους της νομοθεσίας για την προστασία των δεδομένων είναι η ενίσχυση του ελέγχου που ασκούν τα υποκείμενα των δεδομένων επί των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν. Οποιοσδήποτε περιορισμός σέβεται την ουσία του δικαιώματος που περιορίζεται. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούν να δικαιολογηθούν περιορισμοί οι οποίοι είναι εκτεταμένοι και παρεμβατικοί σε τέτοιον βαθμό που να ακυρώνουν το βασικό περιεχόμενο ενός θεμελιώδους δικαιώματος. Σε κάθε περίπτωση, ο γενικός αποκλεισμός των δικαιωμάτων των υποκειμένων των

⁵ Τα συμφέροντα αυτά αναφέρονται εξαντλητικά στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ.

⁶ Υπάρχουν ορισμένα δικαιώματα που δεν μπορούν να περιοριστούν βάσει του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ, όπως το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στην εποπτική αρχή (άρθρο 77 του ΓΚΠΔ).

δεδομένων όσον αφορά όλες ή συγκεκριμένες πράξεις επεξεργασίας δεδομένων ή όσον αφορά συγκεκριμένους υπευθύνους επεξεργασίας δεν σέβεται την ουσία του θεμελιώδους δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτό κατοχυρώνεται στον Χάρτη. Εάν τίθεται σε κίνδυνο η ουσία του δικαιώματος, ο περιορισμός θεωρείται παράνομος, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω αξιολόγηση του αν εξυπηρετεί σκοπό γενικού συμφέροντος ή πληροί τα κριτήρια της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας.

15. Προκειμένου να διασφαλιστεί αυτός ο έλεγχος, τα υποκείμενα των δεδομένων έχουν ορισμένα δικαιώματα στο πλαίσιο του δικαιώματος στην προστασία των δεδομένων και ο υπεύθυνος επεξεργασίας έχει ορισμένες υποχρεώσεις έναντι του υποκειμένου των δεδομένων, όπως ορίζονται στα άρθρα 12 έως 22 και στο άρθρο 34 του ΓΚΠΔ, καθώς και στο άρθρο 5, εφόσον οι διατάξεις του αντιστοιχούν στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22 του ΓΚΠΔ. Σε αυτό το πλαίσιο, θα πρέπει να μελετάται και να ερμηνεύεται το άρθρο 23 του ΓΚΠΔ.

3.2 Νομοθετικά μέτρα που θεσπίζουν περιορισμούς και η ανάγκη να είναι προβλέψιμα (αιτιολογική σκέψη 41 και νομολογία του ΔΕΕ)

16. Η απαίτηση θέσπισης νομοθετικού μέτρου συνεπάγεται ότι οι υπεύθυνοι επεξεργασίας μπορούν να βασίζονται σε περιορισμό που προβλέπεται στο άρθρο 23 του ΓΚΠΔ μόνο στον βαθμό που ο περιορισμός αυτός έχει προσδιοριστεί στο δίκαιο της Ένωσης ή του κράτους μέλους. Αν δεν υπάρχει το αντίστοιχο νομοθετικό μέτρο, οι υπεύθυνοι επεξεργασίας δεν μπορούν να επικαλεστούν άμεσα τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ. Η αιτιολογική σκέψη 41 του ΓΚΠΔ αναφέρει ότι «[ο]ποτεδήποτε ο παρών κανονισμός αναφέρεται σε νομική βάση ή νομοθετικό μέτρο, αυτό δεν προϋποθέτει απαραίτητως νομοθετική πράξη εγκεκριμένη από ένα κοινοβούλιο, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων σύμφωνα με τη συνταγματική τάξη του συγκεκριμένου κράτους μέλους. Ωστόσο, αυτή η νομική βάση ή το νομοθετικό μέτρο θα πρέπει να είναι διατυπωμένο με σαφήνεια και ακρίβεια και η εφαρμογή του να είναι προβλέψιμη για πρόσωπα που υπόκεινται σε αυτό, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης [...] και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.»⁷.
17. Σύμφωνα με το άρθρο 52 παράγραφος 1 του Χάρτη, κάθε περιορισμός στην άσκηση των δικαιωμάτων και ελευθεριών που αναγνωρίζονται στον Χάρτη πρέπει να «προβλέπεται από τον νόμο». Τούτο απηχεί την έκφραση «σύμφωνα με τον νόμο» του άρθρου 8 παράγραφος 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου⁸, η οποία όχι μόνο συνεπάγεται την τήρηση του εσωτερικού δικαίου, αλλά αφορά επίσης και την ποιότητα του εν λόγω δικαίου, με την επιφύλαξη του χαρακτήρα της

⁷ Το είδος των νομοθετικών μέτρων που εξετάζονται πρέπει να συνάδει με το δίκαιο της ΕΕ ή με το εθνικό δίκαιο. Ανάλογα με τον βαθμό παρέμβασης του περιορισμού, θα μπορούσε να απαιτείται συγκεκριμένο νομοθετικό μέτρο σε εθνικό επίπεδο, λαμβανομένου υπόψη του επιπέδου του κανόνα.

⁸ Βλ. ειδικότερα Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010, *Saipona Uitgevers B.V. κατά Κάτω Χωρών*, EC:ECHR:2010:0914JUD003822403, σκέψη 83: «Περαιτέρω, όσον αφορά τις φράσεις “προβλέπεται υπό του νόμου” και “προβλεπόμενων υπό του νόμου” που περιέχονται στα άρθρα 8 έως 11 της Σύμβασης, το Δικαστήριο παρατηρεί ότι ανέκαθεν κατανοούσε τον όρο “νόμος” υπό την “ουσιαστική” του έννοια, και όχι υπό την “τυπική” του· έχει συμπεριλάβει τόσο το “γραπτό δίκαιο”, το οποίο περιλαμβάνει νομοθετήματα κατώτερης τυπικής ισχύος και ρυθμιστικά μέτρα που λαμβάνονται από επαγγελματικούς ρυθμιστικούς φορείς με βάση ανεξάρτητες εξουσίες θέσπισης κανόνων που τους έχουν ανατεθεί από το Κοινοβούλιο, όσο και το άγραφο δίκαιο. Ο όρος “δίκαιο” πρέπει να νοείται ότι περιλαμβάνει τόσο το κοινό δίκαιο όσο και τη νομολογία των δικαστηρίων. Εν ολίγοις, ο “νόμος” είναι η ισχύουσα διάταξη, όπως την έχουν ερμηνεύσει τα αρμόδια δικαστήρια.» Όσον αφορά την έννοια της φράσης «προβλέπεται υπό του νόμου», τα κριτήρια που έχει αναπτύξει το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου θα πρέπει να χρησιμοποιούνται όπως προτείνεται στις προτάσεις του γενικού εισαγγελέα του ΔΕΕ στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-203/15 και C-698/15, *Tele2 Sverige AB*, ECLI:EU:C:2016:572, σκέψεις 137-154, ή στην υπόθεση C-70/10, *Scarlet Extended*, ECLI:EU:C:2011:255, σκέψη 99.

πράξης, καθώς απαιτεί τη συμβατότητά της με το κράτος δικαίου. Ειδικότερα, το εσωτερικό δίκαιο πρέπει να είναι **επαρκώς σαφές στους όρους του ώστε τα άτομα να μπορούν να γνωρίζουν σαφώς τις περιστάσεις και τις συνθήκες υπό τις οποίες οι υπεύθυνοι επεξεργασίας έχουν την εξουσία να καταφεύγουν σε τέτοιους περιορισμούς**. Το ίδιο αυστηρό πρότυπο θα πρέπει να ισχύει για οποιουδήποτε περιορισμούς θα μπορούσαν να επιβληθούν από τα κράτη μέλη. Σύμφωνα με τον ΓΚΠΔ και τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΔΕΕ) και του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (στο εξής: ΕΔΔΑ), είναι πράγματι σημαντικό τα νομοθετικά μέτρα που αποσκοπούν στον περιορισμό του πεδίου εφαρμογής των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων ή των υποχρεώσεων των υπευθύνων επεξεργασίας να είναι προβλέψιμα για τα υποκείμενα των δεδομένων.

18. Μολονότι οποιοδήποτε νομοθετικό μέτρο πρέπει, σε κάθε περίπτωση, να προσαρμόζεται στον επιδιωκόμενο σκοπό και να πληροί το κριτήριο της προβλεψιμότητας, ένα νομοθετικό μέτρο που καθορίζει τις διατάξεις για την εφαρμογή περιορισμών βάσει του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ δεν χρειάζεται πάντοτε να περιορίζεται χρονικά ή να συνδέεται με συγκεκριμένη περίοδο.

α. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ο περιορισμός δεν συνδέεται συγκεκριμένα με ένα χρονικό πλαίσιο, διότι ο λόγος επιβολής του περιορισμού, ο οποίος διασφαλίζεται με το νομοθετικό μέτρο, δεν είναι αυτός καθαυτός χρονικά περιορισμένος. Δεδομένης της αρχής της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας, είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί ότι τα εν λόγω νομοθετικά μέτρα αφορούν λόγο περιορισμού που πρέπει να διασφαλίζεται σε συνεχή βάση ή μόνιμα σε μια δημοκρατική κοινωνία. Για παράδειγμα, ένα νομοθετικό μέτρο που περιορίζει το πεδίο εφαρμογής των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22 και στο άρθρο 34, για τη διασφάλιση της προστασίας της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και των δικαστικών διαδικασιών, μπορεί, για παράδειγμα, να θεωρηθεί ότι εκπληρώνει έναν διαρκή σκοπό σε μια δημοκρατική κοινωνία και, ως εκ τούτου, δεν μπορεί να περιορίζεται χρονικά.

β. Σε άλλες περιπτώσεις, ο λόγος περιορισμού που πρέπει να διασφαλιστεί είναι αυτός καθαυτός χρονικά περιορισμένος και, ως εκ τούτου, το νομοθετικό μέτρο θα πρέπει να προβλέπει χρονικό περιορισμό προκειμένου να πληρούται το κριτήριο της προβλεψιμότητας. Για παράδειγμα, όταν θεσπίζονται περιορισμοί στο πλαίσιο κατάστασης έκτακτης ανάγκης για τη διασφάλιση της δημόσιας υγείας, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο Προστασίας Δεδομένων (στο εξής: ΕΣΠΔ) θεωρεί ότι περιορισμοί που επιβάλλονται για χρονικό διάστημα που δεν είναι επακριβώς περιορισμένο δεν πληρούν το κριτήριο της προβλεψιμότητας, μεταξύ άλλων όταν ο εν λόγω περιορισμός εφαρμόζεται αναδρομικά ή υπόκειται σε απροσδιόριστες προϋποθέσεις⁹.

19. Αυτή η σχέση μεταξύ των προβλεπόμενων περιορισμών και του επιδιωκόμενου στόχου θα πρέπει να προσδιορίζεται σαφώς και να αποδεικνύεται στο σχετικό νομοθετικό μέτρο ή σε πρόσθετα συμπληρωματικά έγγραφα. Για παράδειγμα, η ύπαρξη πανδημίας από μόνη της δεν αποτελεί επαρκή λόγο για την πρόβλεψη οποιουδήποτε είδους περιορισμού των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων· αντιθέτως, οποιοσδήποτε περιορισμός πρέπει να συμβάλλει σαφώς στη διασφάλιση σημαντικού στόχου γενικού δημόσιου συμφέροντος της Ένωσης ή κράτους μέλους.

3.3 Λόγοι επιβολής περιορισμών

20. Για να θεσπιστεί νομοθετικό μέτρο που προβλέπει περιορισμούς και για να εφαρμοστεί περιορισμός σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, πρέπει να πληρούνται μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες

⁹ Βλ. επίσης σημείο 46 παρακάτω.

προϋποθέσεις που αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ. Ο κατάλογος αυτός είναι εξαντλητικός, επομένως, δεν μπορούν να επιβληθούν περιορισμοί υπό οποιεσδήποτε άλλες προϋποθέσεις πέραν αυτών που αναφέρονται παρακάτω.

21. Η σχέση μεταξύ των προβλεπόμενων περιορισμών και του επιδιωκόμενου στόχου θα πρέπει να ορίζεται σαφώς στο νομοθετικό μέτρο.

3.3.1 Ασφάλεια του κράτους, εθνική άμυνα και δημόσια ασφάλεια

22. Ο περιορισμός των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων μπορεί να έχει στόχο τη διασφάλιση της ασφάλειας του κράτους, της δημόσιας ασφάλειας και/ή της εθνικής άμυνας των κρατών μελών, όπως αναφέρεται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχεία α), β) και γ) του ΓΚΠΔ.
23. Επίσης, η δημόσια ασφάλεια περιλαμβάνει την προστασία της ανθρώπινης ζωής σε περίπτωση ιδίως φυσικών ή ανθρωπογενών καταστροφών.

3.3.2 Πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση και δίωξη ποινικών αδικημάτων ή εκτέλεση ποινικών κυρώσεων, περιλαμβανομένης της προστασίας από απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και της αποτροπής τους

24. Σε ορισμένες περιπτώσεις, η παροχή πληροφοριών στα υποκείμενα των δεδομένων που αποτελούν αντικείμενο έρευνας ενδέχεται να θέσει σε κίνδυνο την επιτυχία της εν λόγω έρευνας. Ως εκ τούτου, ο περιορισμός του δικαιώματος πληροφόρησης ή άλλων δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων μπορεί να είναι αναγκαίος, σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο δ) του ΓΚΠΔ. Αυτό έχει σημασία, για παράδειγμα, στο πλαίσιο της καταπολέμησης της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή των δραστηριοτήτων των εγκληματολογικών εργαστηρίων¹⁰.
25. Ωστόσο, η ενημέρωση που έχει παραλειφθεί πρέπει να πραγματοποιηθεί, σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ, μόνο από τη στιγμή που δεν δύναται να θέσει σε κίνδυνο τις έρευνες που διεξάγονται¹¹. Αυτό σημαίνει ότι το υποκείμενο των δεδομένων θα πρέπει να λαμβάνει, το συντομότερο δυνατόν, συγκεκριμένη (εξατομικευμένη) γνωστοποίηση για την προστασία των δεδομένων, στην οποία να αναφέρονται τα διάφορα δικαιώματα, όπως τα δικαιώματα πρόσβασης, διόρθωσης κ.λπ.
26. Επίσης, ο στόχος της κατοχύρωσης της δημόσιας ασφάλειας περιλαμβάνει την προστασία της ανθρώπινης ζωής, σε περίπτωση ειδικότερα φυσικών ή ανθρωπογενών καταστροφών¹².

3.3.3 Άλλοι σημαντικοί στόχοι γενικού δημόσιου συμφέροντος

27. Το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο ε) του ΓΚΠΔ αναφέρει ως άλλους σημαντικούς στόχους γενικού δημόσιου συμφέροντος της Ένωσης ή κράτους μέλους το σημαντικό οικονομικό ή χρηματοοικονομικό συμφέρον, συμπεριλαμβανομένων των νομισματικών, δημοσιονομικών και φορολογικών θεμάτων, της δημόσιας υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης. Μπορεί να αφορά, για παράδειγμα, την τήρηση δημόσιων μητρώων για λόγους γενικού δημόσιου συμφέροντος ή την περαιτέρω επεξεργασία αρχειοθετημένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την παροχή συγκεκριμένων πληροφοριών σχετικών με την πολιτική συμπεριφορά σε πρώην απολυταρχικά καθεστώτα¹³. Ωστόσο, οι δαπάνες που προκύπτουν από την παροχή πληροφοριών και, ως εκ τούτου, η οικονομική επιβάρυνση για τους δημόσιους προϋπολογισμούς δεν επαρκούν για να δικαιολογήσουν δημόσιο συμφέρον περιορισμού των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων. Για παράδειγμα, μια φορολογική διοίκηση

¹⁰ Αιτιολογική σκέψη 19 του ΓΚΠΔ.

¹¹ Γνωμοδότηση 1/15 του ΔΕΕ (τμήμα μείζονος συνθέσεως) σχετικά με το σχέδιο συμφωνίας για τις καταστάσεις με τα ονόματα επιβατών μεταξύ του Καναδά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης, 26 Ιουλίου 2017, ECLI:EU:C:2017:592.

¹² Αιτιολογική σκέψη 73 του ΓΚΠΔ.

¹³ Αιτιολογική σκέψη 73 του ΓΚΠΔ.

μπορεί να επιβάλει περιορισμούς στα δικαιώματα πρόσβασης του υποκειμένου των δεδομένων, όταν το υποκείμενο των δεδομένων αποτελεί αντικείμενο έρευνας που διενεργεί η φορολογική διοίκηση στο πλαίσιο των εκ του νόμου καθυκόντων της, στον βαθμό που η πρόσβαση αυτή θα έθετε σε κίνδυνο την έρευνα που είναι σε εξέλιξη. Ωστόσο, ο εν λόγω περιορισμός θα πρέπει να περιορίζεται στο χρονικό διάστημα που είναι αναγκαίο για τη συγκεκριμένη έρευνα και θα πρέπει να αίρεται μόλις η φορολογική διοίκηση περατώνει την έρευνα. Το υποκείμενο των δεδομένων θα πρέπει να πληροφορείται αμέσως και να λαμβάνει ενημέρωση για την αιτιολόγηση που περιέχεται στην απόφαση του υπευθύνου επεξεργασίας και για την ημερομηνία από την οποία μπορεί να ασκήσει ξανά το δικαίωμα πρόσβασης. Θα πρέπει επίσης να διασφαλίζονται κατάλληλες εγγυήσεις, όπως, για παράδειγμα, η έμμεση πρόσβαση¹⁴ —όταν προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο— ώστε να διασφαλίζεται η δυνατότητα ελέγχου, από ανεξάρτητη αρχή, της νομιμότητας της επεξεργασίας.

28. Προκειμένου να διασφαλιστεί ο στόχος γενικού δημόσιου συμφέροντος που συνίσταται στην προσβασιμότητα του νόμου, η δημόσια διοίκηση μπορεί να επιβάλει περιορισμούς στο δικαίωμα εναντίωσης στην επεξεργασία ψευδωνυμοποιημένων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα για την κατάρτιση εγγράφου αναφοράς και πληροφοριών που προσδιορίζουν, ανά είδος ζημίας, τα ποσά που αξιώνουν και προσφέρουν οι διάδικοι, καθώς και τα ποσά που διατίθενται στα θύματα ως αποζημίωση για σωματική βλάβη σε δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται σε δεύτερο βαθμό από διοικητικά και πολιτικά δικαστήρια. Τέτοιοι περιορισμοί μπορούν να εφαρμόζονται υπό την προϋπόθεση ότι πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 23 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ, και ειδικότερα μέσω της εφαρμογής εγγυήσεων, όπως της προσέγγισης των ποσών αποζημίωσης, της διαγραφής του ονόματος και του επωνύμου των διαδίκων και της ψευδωνυμοποίησης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία.

3.3.4 Προστασία της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και των δικαστικών διαδικασιών

29. Το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του ΓΚΠΔ προβλέπει επίσης την ανάγκη περιορισμού ορισμένων δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων ή υποχρεώσεων των υπευθύνων επεξεργασίας, προκειμένου να προστατευτούν η ανεξαρτησία της δικαιοσύνης και οι δικαστικές διαδικασίες.
30. Το πεδίο εφαρμογής των περιορισμών αυτών θα πρέπει να εναρμονίζεται με την εθνική νομοθεσία που ρυθμίζει τα θέματα αυτά.

3.3.5 Πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση και δίωξη παραβάσεων δεοντολογίας σε νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα

31. Το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο ζ) του ΓΚΠΔ αναφέρεται σε παραβάσεις δεοντολογίας σε νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα, όπως οι γιατροί και οι δικηγόροι.
32. Πρόκειται για περιπτώσεις στις οποίες μια έρευνα δεν αφορά καταρχήν ποινικά αδικήματα, καθώς, όταν η έρευνα αφορά ποινικό αδίκημα, υφίσταται ο λόγος που αναφέρεται στο σημείο 3.3.2.

¹⁴ Δηλαδή, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να ζητήσει από την αρμόδια εποπτική αρχή να προβεί στους αναγκαίους ελέγχους και επαληθεύσεις των πληροφοριών που αφορούν το υποκείμενο των δεδομένων. Η εν λόγω έμμεση πρόσβαση μπορεί να πραγματοποιηθεί, για παράδειγμα, για την προστασία της ασφάλειας του κράτους, της εθνικής άμυνας ή της δημόσιας ασφάλειας. Στη συνέχεια, η εποπτική αρχή μπορεί να έχει πρόσβαση και να επαληθεύσει τις πληροφορίες και, κατά περίπτωση, μπορεί να ζητήσει διόρθωση ή διαγραφή των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υποβάλλονται σε επεξεργασία.

3.3.6 Παρακολούθηση, επιθεώρηση ή κανονιστική λειτουργία που συνδέεται με την άσκηση δημόσιας εξουσίας στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε) και ζ) του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ

Ο λόγος επιβολής περιορισμού που ορίζεται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο η) του ΓΚΠΔ αναφέρεται σε ενδεχόμενο περιορισμό όταν πραγματοποιείται επιθεώρηση ή άσκηση παρακολούθησης ή κανονιστική λειτουργία που συνδέεται, έστω περιστασιακά, με την άσκηση δημόσιας εξουσίας στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα σημεία 3.3.1 έως 3.3.3 και στο σημείο 3.3.5.

3.3.7 Προστασία του υποκειμένου των δεδομένων ή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τρίτων

33. Το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο θ) του ΓΚΠΔ αναφέρεται σε λόγο επιβολής περιορισμού που αποσκοπεί στην προστασία του υποκειμένου των δεδομένων ή των δικαιωμάτων και ελευθεριών τρίτων προσώπων.
34. Περιορισμός για την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τρίτων μπορεί να επιβληθεί, για παράδειγμα, στην περίπτωση διοικητικής έρευνας και/ή πειθαρχικής διαδικασίας ή έρευνας σχετικά με καταγγελίες για παρενόχληση στον χώρο εργασίας. Στην περίπτωση αυτή, ένα νομοθετικό μέτρο μπορεί να προβλέπει ότι περιορίζεται το δικαίωμα πρόσβασης προσώπου για το οποίο διεξάγεται έρευνα ή πειθαρχική διαδικασία, όταν η ταυτότητα του φερόμενου ως θύματος ή μάρτυρα ή καταγγέλλοντος δυσλειτουργίες δεν μπορεί να γνωστοποιηθεί προκειμένου το πρόσωπο αυτό να προστατευθεί από αντίποινα. Ενδεχομένως να περιορίζονται και τα δικαιώματα πρόσβασης του θύματος ή του μάρτυρα ώστε να γίνουν σεβαστά τα δικαιώματα στην ιδιωτική ζωή και στην προστασία των δεδομένων του προσώπου για το οποίο διεξάγεται έρευνα ή πειθαρχική διαδικασία.

3.3.8 Εκτέλεση αστικών αξιώσεων

35. Το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο ι) του ΓΚΠΔ περιλαμβάνει επίσης την εκτέλεση αστικών αξιώσεων ως λόγο επιβολής περιορισμών. Μολονότι το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο ι) του ΓΚΠΔ επιτρέπει περιορισμούς για την προστασία των ατομικών συμφερόντων ενός (δυνητικού) διαδίκου, το άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του ΓΚΠΔ επιτρέπει περιορισμούς για την προστασία των ίδιων των δικαστικών διαδικασιών, καθώς και των εφαρμοστέων δικονομικών κανόνων.

3.4 Δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων και υποχρεώσεις των υπευθύνων επεξεργασίας που μπορούν να περιοριστούν

36. Σύμφωνα με το άρθρο 23 του ΓΚΠΔ, μπορούν να περιορίζονται μόνο τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22, στο άρθρο 34 του ΓΚΠΔ, καθώς και στο άρθρο 5, εφόσον οι διατάξεις του αντιστοιχούν στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22.
37. Οι περιορισμοί στις υποχρεώσεις αφορούν περιορισμούς στις αρχές που αφορούν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, εφόσον οι διατάξεις του άρθρου 5 αντιστοιχούν στις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22 του ΓΚΠΔ, και στην ανακοίνωση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα υποκείμενα των δεδομένων (άρθρο 34 του ΓΚΠΔ). Το άρθρο 5 του ΓΚΠΔ, το οποίο θεσπίζει τις αρχές που αφορούν την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, είναι ένα από τα σημαντικότερα άρθρα του ΓΚΠΔ. Οι περιορισμοί στις αρχές προστασίας των δεδομένων πρέπει να δικαιολογούνται δεόντως από μια εξαιρετική κατάσταση, με σεβασμό της ουσίας των επίμαχων θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και κατόπιν ελέγχου της

αναγκαιότητας και της αναλογικότητας¹⁵ (βλ. σημείο 3.5 παρακάτω). Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το άρθρο 5 του ΓΚΠΔ μπορεί να περιορίζεται μόνο εφόσον οι διατάξεις του αντιστοιχούν στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22 του ΓΚΠΔ.

38. Οι περιορισμοί των δικαιωμάτων αφορούν το δικαίωμα σε διαφανή ενημέρωση (άρθρο 12 του ΓΚΠΔ), το δικαίωμα πληροφόρησης (άρθρα 13 και 14 του ΓΚΠΔ), το δικαίωμα πρόσβασης (άρθρο 15 του ΓΚΠΔ), το δικαίωμα διόρθωσης (άρθρο 16 του ΓΚΠΔ), το δικαίωμα διαγραφής (άρθρο 17 του ΓΚΠΔ), το δικαίωμα περιορισμού της επεξεργασίας (άρθρο 18 του ΓΚΠΔ), την υποχρέωση γνωστοποίησης όσον αφορά τη διόρθωση ή τη διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή τον περιορισμό της επεξεργασίας (άρθρο 19 του ΓΚΠΔ), το δικαίωμα στη φορητότητα των δεδομένων (άρθρο 20 του ΓΚΠΔ), το δικαίωμα εναντίωσης (άρθρο 21 του ΓΚΠΔ), το δικαίωμα μη υποβολής σε αυτοματοποιημένη ατομική λήψη αποφάσεων (άρθρο 22 του ΓΚΠΔ).
39. Αυτό σημαίνει ότι δεν μπορούν να περιοριστούν οποιαδήποτε άλλα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων —όπως το δικαίωμα υποβολής καταγγελίας στην εποπτική αρχή (άρθρο 77 του ΓΚΠΔ)— ή άλλες υποχρεώσεις των υπευθύνων επεξεργασίας.

3.5 Έλεγχος αναγκαιότητας και αναλογικότητας

40. Οι περιορισμοί είναι σύννομοι μόνο όταν συνιστούν αναγκαίο και αναλογικό μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία, όπως ορίζεται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ. Αυτό σημαίνει ότι οι περιορισμοί πρέπει να υποβάλλονται σε έλεγχο αναγκαιότητας και αναλογικότητας προκειμένου να συμμορφώνονται με τον ΓΚΠΔ¹⁶. Ο έλεγχος αναγκαιότητας και αναλογικότητας θα πρέπει να διενεργείται προτού ο νομοθέτης αποφασίσει να ορίσει περιορισμό.
41. Ο στόχος που πρέπει να διασφαλιστεί παρέχει το πλαίσιο βάσει του οποίου μπορεί να εκτιμηθεί η αναγκαιότητα του μέτρου. Ως εκ τούτου, είναι σημαντικό να προσδιοριστεί ο στόχος με επαρκείς λεπτομέρειες, ώστε να μπορεί να αξιολογηθεί αν το μέτρο είναι αναγκαίο. Για παράδειγμα, εάν, στο πλαίσιο διοικητικών διαδικασιών, είναι αναγκαίο να περιοριστεί μέρος της έρευνας, αλλά ορισμένες πληροφορίες μπορούν να γνωστοποιηθούν ήδη στα ενδιαφερόμενα υποκείμενα των δεδομένων, τότε οι εν λόγω πληροφορίες θα πρέπει να παρέχονται σε αυτά. Η νομολογία του ΔΕΕ προβλέπει αυστηρό έλεγχο αναγκαιότητας για οποιουδήποτε περιορισμούς στην άσκηση των δικαιωμάτων στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής όσον αφορά την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα: «οι παρεκκλίσεις από την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και οι περιορισμοί τους (...) να μην υπερβαίνουν τα όρια του απολύτως αναγκαίου»¹⁷. Το ΕΔΔΑ εφαρμόζει ένα κριτήριο αυστηρής αναγκαιότητας ανάλογα με το πλαίσιο και όλες τις σχετικές περιστάσεις, όπως όσον αφορά απόρρητα μέτρα παρακολούθησης¹⁸.
42. Εάν πληρούνται το κριτήριο αυτό, θα αξιολογείται η αναλογικότητα του προβλεπόμενου μέτρου. Εάν το σχέδιο μέτρου δεν πληροί το κριτήριο της αναγκαιότητας, δεν χρειάζεται να εξεταστεί η

¹⁵ Βλ. το έγγραφο [European Data Protection Supervisor \(EDPS\) Guidelines - "Assessing the necessity of measures that limit the fundamental right to the protection of personal data: A Toolkit"](#), το έγγραφο [EDPS Guidelines on assessing the proportionality of measures that limit the fundamental rights to privacy and to the protection of personal data](#) και το έγγραφο [EDPS quick-guide to necessity and proportionality](#).

¹⁶ Στο πλαίσιο της αποστολής των εποπτικών αρχών και προκειμένου να κατοχυρώνεται η ασφάλεια δικαίου, συνιστάται να τεκμηριώνεται ο έλεγχος αναλογικότητας και αναγκαιότητας. Οι εποπτικές αρχές μπορούν να ζητήσουν πρόσθετη τεκμηρίωση.

¹⁷ Βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 16ης Δεκεμβρίου 2008, υπόθεση C-73/07, Tietosuoja- ja valtuutus- ja Satakunnan Markkinarössi Oy και Sata media Oy, ECLI:EU:C:2008:727, σκέψη 56.

¹⁸ Βλ. ΕΔΔΑ, Szabo και Vissy κατά Ουγγαρίας, 12 Ιανουαρίου 2016, σκέψη 73.

αναλογικότητά του. Ένα μέτρο που δεν αποδεικνύεται αναγκαίο δεν θα πρέπει να προτείνεται, εκτός εάν και έως ότου τροποποιηθεί ώστε να πληροί την απαίτηση της αναγκαιότητας.

43. Ο έλεγχος αναγκαιότητας και αναλογικότητας συνεπάγεται συνήθως εκτίμηση των κινδύνων για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων. Οι κίνδυνοι για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων αναφέρονται λεπτομερώς στο σημείο 4.7 αυτών των κατευθυντήριων γραμμών.
44. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, το περιεχόμενο του νομοθετικού μέτρου δεν μπορεί να υπερβαίνει τα απολύτως αναγκαία για τη διασφάλιση των σκοπών που αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 στοιχεία α) έως ι) του ΓΚΠΔ. Επομένως, ο περιορισμός πρέπει να είναι πρόσφορος για την υλοποίηση του επιδιωκόμενου από την οικεία διάταξη θεμιτού σκοπού και να μην υπερβαίνει τα όρια του πρόσφορου και του αναγκαίου μέτρου για την επίτευξη των εν λόγω σκοπών. Σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ, το άρθρο 23 του ΓΚΠΔ δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι παρέχει στα κράτη μέλη την εξουσία να προσβάλλουν το δικαίωμα στον σεβασμό της ιδιωτικής ζωής, κατά παράβαση του άρθρου 7 του Χάρτη, καθώς και να θίγουν τις λοιπές εγγυήσεις που αυτός προβλέπει. Ειδικότερα, η εξουσία που παρέχει το άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ στα κράτη μέλη μπορεί να ασκείται μόνο εφόσον τηρείται η απαίτηση της αναλογικότητας, κατά την οποία οι παρεκκλίσεις από την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και οι περιορισμοί τους πρέπει να μην υπερβαίνουν τα όρια του απολύτως αναγκαίου¹⁹.
45. Ένα προτεινόμενο περιοριστικό μέτρο θα πρέπει να υποστηρίζεται από αποδεικτικά στοιχεία που περιγράφουν το πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί με το εν λόγω μέτρο, τον τρόπο αντιμετώπισής του και τους λόγους για τους οποίους υφιστάμενα ή λιγότερο παρεμβατικά μέτρα δεν μπορούν να το αντιμετωπίσουν επαρκώς. Απαιτείται επίσης να αποδειχθεί με ποιον τρόπο κάθε προτεινόμενη παρέμβαση ή περιορισμός ανταποκρίνεται πραγματικά σε στόχους γενικού συμφέροντος του κράτους και της ΕΕ ή στην ανάγκη προστασίας των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τρίτων. Ο περιορισμός των δικαιωμάτων προστασίας των δεδομένων θα πρέπει να εστιάζει σε συγκεκριμένους κινδύνους.
46. Για παράδειγμα, εάν οι περιορισμοί συμβάλλουν στη διασφάλιση της δημόσιας υγείας σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης, το ΕΣΠΔ θεωρεί ότι οι περιορισμοί πρέπει να έχουν αυστηρά περιορισμένο πεδίο εφαρμογής (π.χ. όσον αφορά τον σκοπό, τα σχετικά δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων ή τις σχετικές κατηγορίες υπευθύνων επεξεργασίας) και να εφαρμόζονται έγκαιρα. Ειδικότερα, πρέπει να περιορίζονται στην περίοδο της κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Επιτρέπεται περιορισμός, αλλά όχι άρνηση των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων.

¹⁹ ΔΕΕ, απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2020, *La Quadrature du Net* και λοιποί, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-511/18, C-512/18 και C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, σκέψη 210. Για παράδειγμα, όσον αφορά τη διατήρηση δεδομένων από παρόχους υπηρεσιών ηλεκτρονικής επικοινωνίας προς το κοινό και παρόχους υπηρεσιών αποθήκευσης, το ΔΕΕ κατέληξε, στη σκέψη 212, ότι «[τ]ο άρθρο 23 παράγραφος 1 (ΓΚΠΔ), ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα των άρθρων 7, 8 και 11 καθώς και του άρθρου 52 παράγραφος 1, του Χάρτη, αντιτίθεται σε εθνική ρύθμιση η οποία επιβάλλει στους παρόχους πρόσβασης σε υπηρεσίες ηλεκτρονικής επικοινωνίας προς το κοινό και στους παρόχους υπηρεσιών αποθήκευσης τη γενική και χωρίς διάκριση διατήρηση, μεταξύ άλλων, των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που σχετίζονται με τις υπηρεσίες αυτές».

4 ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 2 ΤΟΥ ΓΚΠΔ

47. Σύμφωνα με τη νομολογία του ΔΕΕ, κάθε νομοθετικό μέτρο που θεσπίζεται βάσει του άρθρου 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ πρέπει, ειδικότερα, να συμμορφώνεται με τις ειδικές απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 23 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ²⁰. Το άρθρο 23 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ ορίζει ότι τα νομοθετικά μέτρα που επιβάλλουν περιορισμούς στα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων και στις υποχρεώσεις των υπευθύνων επεξεργασίας περιλαμβάνουν, κατά περίπτωση, συγκεκριμένες διατάξεις σχετικά με διάφορα κριτήρια που περιγράφονται παρακάτω. Κατά κανόνα, όλες οι απαιτήσεις που αναφέρονται παρακάτω θα πρέπει να περιλαμβάνονται στο νομοθετικό μέτρο που επιβάλλει περιορισμούς σύμφωνα με το άρθρο 23 του ΓΚΠΔ.
48. Οι εξαιρέσεις στον εν λόγω κανόνα, οι οποίες βασίζονται στο γεγονός ότι μία ή περισσότερες διατάξεις του άρθρου 23 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ δεν αφορούν το νομοθετικό μέτρο που προβλέπει τον περιορισμό των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων, πρέπει να αιτιολογούνται δεόντως από τον νομοθέτη. Η ερμηνεία από το ΕΣΠΔ της έκφρασης «ανάλογα με την περίπτωση» του άρθρου 23 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ συνδέεται με τις περιστάσεις.
49. Το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο α) του ΓΚΠΔ αναφέρει τους σκοπούς της επεξεργασίας ή τις κατηγορίες επεξεργασίας ως μία από τις συγκεκριμένες διατάξεις που αναφέρονται σε οποιαδήποτε νομοθετικά μέτρα που περιορίζουν τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων ή τις υποχρεώσεις των υπευθύνων επεξεργασίας. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 8 του ΓΚΠΔ, ο λόγος επιβολής του περιορισμού θα πρέπει να είναι κατανοητός στα πρόσωπα για τα οποία εφαρμόζεται. Αυτό προϋποθέτει επίσης σαφή κατανόηση του τρόπου και του χρόνου εφαρμογής του περιορισμού.
50. Για παράδειγμα, η εθνική νομοθεσία σχετικά με την πρόληψη και τη διερεύνηση παραβάσεων της δεοντολογίας για νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα μπορεί να ορίζει ότι, αν η αποκάλυψη του γεγονότος ότι ένα πρόσωπο αποτελεί αντικείμενο έρευνας για σοβαρή παράβαση μπορεί να είναι επιζήμια για τον σκοπό της έρευνας, οι πληροφορίες μπορούν να μην κοινοποιηθούν στο υποκείμενο των δεδομένων για περιορισμένο χρονικό διάστημα.
51. Οι πιθανοί σκοποί της επεξεργασίας πρέπει να συνδέονται με τους λόγους εφαρμογής των περιορισμών που αναφέρονται στο σημείο 3.3 αυτών των κατευθυντήριων γραμμών.
52. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι, ορισμένες φορές, η άσκηση των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων βοηθά τους υπευθύνους επεξεργασίας κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Για παράδειγμα, το δικαίωμα διόρθωσης μπορεί να συμβάλει στην ποιότητα των δεδομένων.

4.1 Κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα

53. Το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο β) του ΓΚΠΔ ορίζει ότι οι κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που υπόκεινται σε περιορισμούς πρέπει να αναφέρονται στο νομοθετικό μέτρο που προβλέπει τους εν λόγω περιορισμούς²¹.
54. Στο ίδιο πνεύμα, οι περιορισμοί που αφορούν ειδικές κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα μπορεί να έχουν μεγαλύτερο αντίκτυπο στα υποκείμενα των δεδομένων και, ως εκ τούτου, το

²⁰ ΔΕΕ, απόφαση της 6ης Οκτωβρίου 2020, La Quadrature du Net και λοιποί, συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-511/18, C-512/18 και C-520/18, ECLI:EU:C:2020:791, σκέψη 209.

²¹ Όπου είναι δυνατόν, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να προχωρήσει στην παράθεση των συγκεκριμένων στοιχείων δεδομένων στα οποία μπορεί να εφαρμόζεται ο περιορισμός των δικαιωμάτων, όπως τα προκαταρκτικά αποτελέσματα μιας έρευνας, η απόφαση για την εκκίνηση έρευνας κ.λπ.

νομοθετικό μέτρο που θεσπίζει έναν τέτοιο περιορισμό θα πρέπει να αναφέρει τις σχετικές ειδικές κατηγορίες δεδομένων.

4.2 Πεδίο εφαρμογής των περιορισμών

55. Το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ ορίζει ότι πρέπει επίσης να προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής των περιορισμών, δηλαδή ποια δικαιώματα αφορά και σε ποιον βαθμό αυτά πρόκειται να περιοριστούν²² για παράδειγμα, ότι ένας περιορισμός αφορά μόνο το δικαίωμα περιορισμού της επεξεργασίας (άρθρο 18 του ΓΚΠΔ) ή ότι μπορεί να αφορά την πρόσβαση, τη διόρθωση και τη διαγραφή.

4.3 Εγγυήσεις για την πρόληψη καταχρήσεων ή παράνομης πρόσβασης ή διαβίβασης

56. Το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο δ) του ΓΚΠΔ ορίζει ότι το νομοθετικό μέτρο περιλαμβάνει εγγυήσεις για την πρόληψη της κατάχρησης ή της παράνομης πρόσβασης ή διαβίβασης. Αυτό αφορά ειδικότερα οργανωτικά και/ή τεχνικά μέτρα²² που είναι αναγκαία για την αποφυγή παραβιάσεων ή παράνομων διαβιβάσεων, όπως η ασφαλής αποθήκευση «φυσικών» εγγράφων. Για παράδειγμα, σε ορισμένα κράτη μέλη, η άσκηση των δικαιωμάτων σχετικά με την επεξεργασία που διενεργείται σε συγκεκριμένους τομείς μπορεί να πραγματοποιείται μέσω διαμεσολάβησης της εθνικής εποπτικής αρχής για την προστασία των δεδομένων.
57. Το νομοθετικό μέτρο μπορεί επίσης να αφορά περιοδικά μέτρα για την επανεξέταση συγκεκριμένης απόφασης σχετικά με περιορισμούς. Ο νομοθέτης μπορεί να προτείνει την περιοδική επανεξέταση κάθε περιορισμού που εφαρμόζεται από τον υπεύθυνο επεξεργασίας, ώστε να διασφαλίζεται ότι η αιτιολόγησή του εξακολουθεί να ισχύει.

4.4 Ειδική περιγραφή του υπεύθυνου επεξεργασίας

58. Σύμφωνα με το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο ε) του ΓΚΠΔ, το νομοθετικό μέτρο περιγράφει ειδικά ποιος είναι ο υπεύθυνος επεξεργασίας ή ποιες είναι οι κατηγορίες των υπευθύνων επεξεργασίας. Αυτός ο ορισμός των υπευθύνων επεξεργασίας στο νομοθετικό μέτρο, όχι μόνο ευνοεί την ασφάλεια δικαίου όσον αφορά την ευθύνη για τις πράξεις επεξεργασίας σε σχέση με τους περιορισμούς, αλλά και δίνει στα υποκείμενα των δεδομένων τη δυνατότητα να γνωρίζουν σε ποιον πρέπει να απευθυνθούν κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους, μόλις αρθεί ο περιορισμός.

4.5 Περίοδοι αποθήκευσης

59. Το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο στ) του ΓΚΠΔ ορίζει ότι το νομοθετικό μέτρο πρέπει να περιλαμβάνει ειδική διάταξη σχετικά με τις περιόδους αποθήκευσης και τις ισχύουσες εγγυήσεις, λαμβανομένης υπόψη της φύσης, του πεδίου εφαρμογής και των σκοπών της επεξεργασίας ή των κατηγοριών επεξεργασίας. Για παράδειγμα, η περίοδος διατήρησης θα μπορούσε να υπολογιστεί ως η διάρκεια της πράξης επεξεργασίας συν πρόσθετο χρόνο για πιθανές δικαστικές διαφορές.

4.6 Κίνδυνοι για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων

60. Το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο ζ) του ΓΚΠΔ ορίζει ότι το νομοθετικό μέτρο πρέπει να περιλαμβάνει τους κινδύνους για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες του υποκειμένου των δεδομένων τους οποίους συνεπάγονται οι περιορισμοί. Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό βήμα, το οποίο συμβάλλει στον έλεγχο της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας των περιορισμών.

²² Βλ. το έγγραφο [Κατευθυντήριες γραμμές 4/2019 του ΕΣΠΑ σύμφωνα με το άρθρο 25 «Προστασία των δεδομένων ήδη από τον σχεδιασμό και εξορισμού»](#).

61. Ο στόχος αυτής της αξιολόγησης των κινδύνων για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων είναι διττός. Αφενός, παρέχει επισκόπηση του δυνητικού αντικτύπου των περιορισμών στα υποκείμενα των δεδομένων. Αφετέρου, παρέχει στοιχεία για τον έλεγχο της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας των περιορισμών. Στο πλαίσιο αυτό και κατά περίπτωση, θα πρέπει να εξετάζεται το ενδεχόμενο διενέργειας εκτίμησης αντικτύπου σχετικά με την προστασία δεδομένων²³.
62. Ο νομοθέτης θα πρέπει να αξιολογεί τους κινδύνους για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων από την οπτική των υποκειμένων των δεδομένων. Δεν είναι πάντοτε υποχρεωτική η διενέργεια εκτίμησης αντικτύπου σχετικά με την προστασία των δεδομένων, αλλά μπορούν να αναφέρονται στο νομοθετικό μέτρο, κατά περίπτωση, συγκεκριμένοι κίνδυνοι για τα υποκείμενα των δεδομένων —όπως, ενδεικτικά, η εσφαλμένη κατάρτιση προφίλ που οδηγεί σε διακρίσεις, η μείωση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας²⁴, της ελευθερίας του λόγου, του δικαιώματος στην ιδιωτική ζωή και στην προστασία των δεδομένων²⁵, ο σημαντικός αντίκτυπος στις ευάλωτες ομάδες (όπως τα παιδιά ή τα άτομα με αναπηρία).
63. Όταν παρέχεται η εν λόγω εκτίμηση, το ΕΣΠΔ θεωρεί αναγκαίο να συμπεριλαμβάνεται στις αιτιολογικές σκέψεις ή στην αιτιολογική έκθεση της νομοθεσίας²⁶ ή στην εκτίμηση αντικτύπου²⁷.

4.7 Δικαίωμα ενημέρωσης σχετικά με τον περιορισμό, εκτός εάν αυτό μπορεί να αποβεί επιζήμιο για τους σκοπούς του περιορισμού

64. Το άρθρο 23 παράγραφος 2 στοιχείο η) του ΓΚΠΔ ορίζει ότι τα υποκείμενα των δεδομένων ενημερώνονται για τον περιορισμό, εκτός εάν αυτό μπορεί να αποβεί επιζήμιο για τους σκοπούς του περιορισμού. Αυτό σημαίνει ότι τα υποκείμενα των δεδομένων θα πρέπει κατά κανόνα να ενημερώνονται σχετικά με τον περιορισμό του οικείου δικαιώματος πληροφόρησης. Για τον σκοπό αυτόν, μπορεί να επαρκεί μια γενική γνωστοποίηση για την προστασία των δεδομένων.
65. Για παράδειγμα, όταν ένα υποκείμενο των δεδομένων ζητεί ειδικά να ασκήσει συγκεκριμένο δικαίωμα σε μια πολύ ευαίσθητη στιγμή μιας δεδομένης διοικητικής έρευνας, το υποκείμενο των δεδομένων θα πρέπει, αν είναι δυνατόν, να ενημερώνεται για τους λόγους του περιορισμού. Ωστόσο, εάν η ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων σχετικά με τους λόγους του περιορισμού θα επέφερε την ακύρωση του αποτελέσματος του περιορισμού (δηλαδή θα παρεμπόδιζε τα προκαταρκτικά αποτελέσματα της έρευνας), οι εν λόγω πληροφορίες μπορούν να μην αποκαλυφθούν. Μπορούν να θεσπιστούν περιορισμοί για την προστασία ερευνών. Στην περίπτωση αυτήν, οι περιορισμοί πρέπει να παραμένουν αναγκαίοι και αναλογικοί και, για τον σκοπό αυτόν, ο υπεύθυνος επεξεργασίας θα πρέπει να διενεργήσει αξιολόγηση προκειμένου να ελεγχθεί αν η ενημέρωση του υποκειμένου των δεδομένων για τον περιορισμό είναι επιζήμια για τους σκοπούς του περιορισμού.

²³ Βλ. επίσης Ομάδα εργασίας του άρθρου 29, Κατευθυντήριες γραμμές για την εκτίμηση αντικτύπου σχετικά με την προστασία των δεδομένων (ΕΑΠΔ) και καθορισμός του κατά πόσον η επεξεργασία «ενδέχεται να επιφέρει υψηλό κίνδυνο» για τους σκοπούς του κανονισμού 2016/679, WP 248 αναθ. 01, οι οποίες εγκρίθηκαν από το ΕΣΠΔ στις 25 Μαΐου 2018.

²⁴ Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια αποτελεί δικαίωμα που προστατεύεται από το άρθρο 1 του Χάρτη.

²⁵ Άρθρα 7 και 8 του Χάρτη.

²⁶ Σκοπός της αιτιολογικής έκθεσης είναι να εξηγήσει τους λόγους θέσπισης και το πλαίσιο μιας νομοθετικής πράξης που βασίζεται στα διάφορα στάδια της προπαρασκευαστικής διαδικασίας.

²⁷ Βλ. άρθρο 35 παράγραφος 10 του ΓΚΠΔ.

66. Με άλλα λόγια, σε έκτακτες περιστάσεις, για παράδειγμα στα προκαταρκτικά στάδια μιας έρευνας, εάν το υποκείμενο των δεδομένων ζητήσει πληροφορίες για το αν αποτελεί αντικείμενο έρευνας, ο υπεύθυνος επεξεργασίας μπορεί να αποφασίσει να μη χορηγήσει τις εν λόγω πληροφορίες τη δεδομένη στιγμή —εφόσον ο περιορισμός αυτός είναι νόμιμος και απολύτως αναγκαίος στη συγκεκριμένη περίπτωση σε σχέση με ό,τι θα ήταν επιζήμιο για τους σκοπούς του περιορισμού.
67. Σε μεταγενέστερο στάδιο, όπως μετά την ολοκλήρωση του προκαταρκτικού σταδίου της έρευνας, τα υποκείμενα των δεδομένων θα πρέπει να λαμβάνουν (συγκεκριμένη) γνωστοποίηση για την προστασία των δεδομένων. Σε αυτό το στάδιο, μπορεί να εξακολουθεί να συνεχίζεται ο περιορισμός ορισμένων δικαιωμάτων, όπως του δικαιώματος πρόσβασης στις πληροφορίες σχετικά με την έναρξη έρευνας ή στους ισχυρισμούς πιθανών θυμάτων παρενόχλησης²⁸. Το γεγονός αυτό θα πρέπει να αναφέρεται στη γνωστοποίηση για την προστασία των δεδομένων μαζί με ένδειξη της περιόδου κατά την οποία τα δικαιώματα θα αποκατασταθούν πλήρως, εάν είναι δυνατόν.

5 ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΜΕ ΤΙΣ ΕΠΟΠΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ [ΑΡΘΡΟ 36 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 4 ΚΑΙ ΑΡΘΡΟ 57 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ 1 ΣΤΟΙΧΕΙΟ Γ) ΤΟΥ ΓΚΠΔ]

68. Σύμφωνα με το άρθρο 36 παράγραφος 4 του ΓΚΠΔ, όταν επιβάλλονται περιορισμοί στο επίπεδο των κρατών μελών, ζητείται η γνώμη των εποπτικών αρχών πριν από την έγκριση του νομοθετικού μέτρου που πρόκειται να εγκριθεί από εθνικό κοινοβούλιο ή κανονιστικού μέτρου που βασίζεται σε τέτοιο νομοθετικό μέτρο το οποίο προβλέπει τον περιορισμό των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 23 του ΓΚΠΔ.
69. Επίσης, εμπίπτει στα καθήκοντα των εποπτικών αρχών να παρέχουν συμβουλές σχετικά με νομοθετικά μέτρα που αφορούν την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που τα αφορούν, σύμφωνα με το άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του ΓΚΠΔ.
70. Εάν δεν ζητηθεί δεόντως η γνώμη των εποπτικών αρχών, αυτές μπορούν να εκδώσουν, σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 3 στοιχείο β) του ΓΚΠΔ, με δική τους πρωτοβουλία, γνώμες προς το εθνικό κοινοβούλιο, την κυβέρνηση του κράτους μέλους ή, σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους, προς άλλα όργανα και οργανισμούς, καθώς και προς το κοινό, για κάθε θέμα το οποίο σχετίζεται με την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.
71. Επίσης, η νομοθεσία για την προστασία των δεδομένων σε εθνικό επίπεδο μπορεί να καθορίζει ειδικές διαδικασίες σχετικά με τη θέσπιση νομοθετικών μέτρων που αποσκοπούν στον περιορισμό των δικαιωμάτων που παρέχονται με τα άρθρα 12 έως 22 και το άρθρο 34 του ΓΚΠΔ, σύμφωνα με το άρθρο 23 του ΓΚΠΔ. Αυτό θα μπορούσε να συμβεί μόνο εάν συνάδει με τον ΓΚΠΔ.

²⁸ Για περισσότερες πληροφορίες, βλ. ΔΕΕ, απόφαση της 17ης Ιουλίου 2014, YS κατά Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel και Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel κατά M και S, υποθέσεις C-141/12 και C-372/12, ECLI:EU:C:2014:2081, σκέψεις 45 και 46, και απόφαση της 20ής Δεκεμβρίου 2017, Novak, υπόθεση C-434/16, ECLI:EU:C:2017:994, σκέψη 56.

6 ΜΗ ΤΗΡΗΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23 ΤΟΥ ΓΚΠΔ ΑΠΟ ΚΡΑΤΟΣ ΜΕΛΟΣ

72. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως θεματοφύλακας των Συνθηκών, έχει καθήκον να παρακολουθεί την εφαρμογή του πρωτογενούς και του παράγωγου δικαίου της ΕΕ και να διασφαλίζει την ομοιόμορφη εφαρμογή του σε ολόκληρη την ΕΕ, μεταξύ άλλων με τη λήψη μέτρων σε περίπτωση μη συμμόρφωσης των εθνικών μέτρων με το δίκαιο της ΕΕ.
73. Επίσης, σύμφωνα με την αρχή της υπεροχής του δικαίου της Ένωσης, «το καθήκον να αφήνουν ανεφάρμοστη εθνική νομοθεσία αντίθετη προς το δίκαιο της Ένωσης δεν βαρύνει μόνον τα εθνικά δικαστήρια αλλά και όλα τα κρατικά όργανα, συμπεριλαμβανομένων των διοικητικών αρχών, τα οποία είναι επιφορτισμένα με την εφαρμογή, στο πλαίσιο των αντίστοιχων αρμοδιοτήτων τους, των διατάξεων του δικαίου της Ένωσης»²⁹.

7 ΕΙΔΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΥΣ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

7.1 Αρχή της λογοδοσίας

74. Δεδομένης της αρχής της λογοδοσίας (άρθρο 5 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ) και μολονότι δεν αποτελεί μέρος των απαιτούμενων αρχείων βάσει του άρθρου 30 του ΓΚΠΔ, αποτελεί ορθή πρακτική ο υπεύθυνος επεξεργασίας να τεκμηριώνει την εφαρμογή περιορισμών σε συγκεκριμένες περιπτώσεις τηρώντας αρχείο της εφαρμογής τους. Το αρχείο αυτό θα πρέπει να περιλαμβάνει τους λόγους επιβολής των περιορισμών, τους ισχύοντες λόγους μεταξύ όσων αναφέρονται στο άρθρο 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ (όταν το νομοθετικό μέτρο επιτρέπει περιορισμούς για διαφορετικούς λόγους), το χρονοδιάγραμμα και το αποτέλεσμα του ελέγχου αναγκαιότητας και αναλογικότητας. Τα αρχεία θα πρέπει να τίθενται, κατόπιν αιτήματος, στη διάθεση της εποπτικής αρχής προστασίας δεδομένων.
75. Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας διαθέτει υπεύθυνο προστασίας δεδομένων, ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων θα πρέπει να ενημερώνεται —τουλάχιστον με γενικό τρόπο— χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, κάθε φορά που περιορίζονται τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων σύμφωνα με το νομοθετικό μέτρο. Ο υπεύθυνος προστασίας δεδομένων θα πρέπει να έχει πρόσβαση στα σχετικά αρχεία και σε κάθε έγγραφο που αφορά το πραγματικό ή νομικό πλαίσιο εντός του οποίου πραγματοποιείται ο περιορισμός. Η συμμετοχή του υπευθύνου προστασίας δεδομένων στην εφαρμογή των περιορισμών θα πρέπει επίσης να τεκμηριώνεται.

7.2 Άσκηση των δικαιωμάτων του υποκειμένου των δεδομένων μετά την άρση του περιορισμού

76. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας θα πρέπει να άρει τους περιορισμούς αμέσως μόλις παύσουν να ισχύουν οι περιστάσεις που τους δικαιολογούν. Εάν τα υποκείμενα των δεδομένων δεν έχουν ενημερωθεί για τους περιορισμούς πριν από τη συγκεκριμένη χρονική στιγμή, θα πρέπει να ενημερώνονται το αργότερο κατά την άρση του περιορισμού.
77. Κατά την εφαρμογή ενός περιορισμού, μπορεί να επιτρέπεται στα υποκείμενα των δεδομένων να ασκούν όλα τα οικεία δικαιώματα που δεν περιορίζονται. Προκειμένου να αξιολογηθεί τότε ο

²⁹ ΔΕΕ, απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2018, υπόθεση C-378/17, ECLI:EU:C:2018:979, σκέψη 38.

περιορισμός μπορεί να αρθεί εν μέρει ή πλήρως, μπορεί να διενεργείται έλεγχος αναγκαιότητας και αναλογικότητας αρκετές φορές κατά τη διάρκεια της εφαρμογής ενός περιορισμού.

78. Μετά την άρση του περιορισμού — η οποία θα πρέπει να τεκμηριώνεται στο αρχείο που αναφέρεται στο τμήμα 5— τα υποκείμενα των δεδομένων μπορούν να ασκούν όλα τα δικαιώματά τους.
79. Εάν ο υπεύθυνος επεξεργασίας δεν επιτρέψει στα υποκείμενα των δεδομένων να ασκήσουν τα δικαιώματά τους μετά την άρση του περιορισμού, το υποκείμενο των δεδομένων μπορεί να υποβάλει καταγγελία στην εποπτική αρχή κατά του υπευθύνου επεξεργασίας, σύμφωνα με το άρθρο 57 παράγραφος 1 στοιχείο στ) του ΓΚΠΔ.

7.3 Μη τήρηση νομοθετικού μέτρου που επιβάλλει τέτοιους περιορισμούς από υπεύθυνο επεξεργασίας

80. Όταν τα νομοθετικά μέτρα που επιβάλλουν περιορισμούς βάσει του άρθρου 23 του ΓΚΠΔ συμμορφώνονται με τον ΓΚΠΔ αλλά παραβιάζονται από υπεύθυνο επεξεργασίας, οι εποπτικές αρχές μπορούν να ασκήσουν τις οικείες συμβουλευτικές εξουσίες, εξουσίες έρευνας και διορθωτικές εξουσίες εναντίον του, όπως σε κάθε άλλη περίπτωση μη τήρησης των κανόνων του ΓΚΠΔ.
81. Σύμφωνα με τις εξουσίες που προβλέπονται στο άρθρο 58 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ, οι εποπτικές αρχές διαθέτουν τις ακόλουθες εξουσίες έρευνας:
 - δίνουν εντολή στον υπεύθυνο επεξεργασίας και στον εκτελούντα την επεξεργασία και, όπου συντρέχει περίπτωση, στον εκπρόσωπο του υπευθύνου επεξεργασίας ή του εκτελούντος την επεξεργασία να παράσχουν κάθε πληροφορία την οποία απαιτούν για την εκτέλεση των καθηκόντων τους·
 - διεξάγουν έρευνες με τη μορφή ελέγχων για την προστασία των δεδομένων·
 - ειδοποιούν τον υπεύθυνο επεξεργασίας ή τον εκτελούντα την επεξεργασία για εικαζόμενη παράβαση του ΓΚΠΔ·
 - αποκτούν, από τον υπεύθυνο επεξεργασίας και τον εκτελούντα την επεξεργασία, πρόσβαση σε όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και όλες τις πληροφορίες που απαιτούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους·
 - έχουν πρόσβαση στις εγκαταστάσεις του υπευθύνου επεξεργασίας και του εκτελούντος την επεξεργασία, περιλαμβανομένων κάθε εξοπλισμού και μέσου επεξεργασίας δεδομένων, σύμφωνα με το δικονομικό δίκαιο της Ένωσης ή κράτους μέλους.
82. Εάν πρέπει να εφαρμοστούν διορθωτικά μέτρα, οι εποπτικές αρχές μπορούν, σύμφωνα με το άρθρο 58 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ:
 - **να απευθύνουν προειδοποιήσεις** στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή στον εκτελούντα την επεξεργασία ότι σκοπούμενες πράξεις επεξεργασίας είναι πιθανόν να παραβαίνουν διατάξεις του ΓΚΠΔ·
 - **να απευθύνουν επιπλήξεις** στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή στον εκτελούντα την επεξεργασία, όταν πράξεις επεξεργασίας έχουν παραβεί διατάξεις του ΓΚΠΔ·
 - **να δίνουν εντολή** στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή στον εκτελούντα την επεξεργασία **να συμμορφώνεται** προς τα αιτήματα του υποκειμένου των δεδομένων για την άσκηση των δικαιωμάτων του σύμφωνα με τον ΓΚΠΔ·
 - **να δίνουν εντολή** στον υπεύθυνο επεξεργασίας ή στον εκτελούντα την επεξεργασία **να καθιστά τις πράξεις επεξεργασίας σύμφωνες** με τις διατάξεις του ΓΚΠΔ, εάν χρειάζεται, με συγκεκριμένο τρόπο και εντός ορισμένης προθεσμίας·
 - **να δίνουν εντολή** στον υπεύθυνο επεξεργασίας **να ανακοινώνει την παραβίαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο υποκείμενο των δεδομένων**·

- **να επιβάλλουν** προσωρινό ή οριστικό περιορισμό, περιλαμβανομένης της **απαγόρευσης** της επεξεργασίας·
- **να δίνουν** εντολή διόρθωσης ή διαγραφής δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή περιορισμού της επεξεργασίας δυνάμει των άρθρων 16, 17 και 18 του ΓΚΠΔ και εντολή κοινοποίησης των ενεργειών αυτών σε αποδέκτες στους οποίους τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα γνωστοποιήθηκαν δυνάμει του άρθρου 17 παράγραφος 2 και του άρθρου 19 του ΓΚΠΔ·
- **να επιβάλλουν διοικητικό πρόστιμο** δυνάμει του άρθρου 83, επιπλέον ή αντί των μέτρων που αναφέρονται στο άρθρο 58 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ, ανάλογα με τις περιστάσεις κάθε μεμονωμένης περίπτωσης·
- **να δίνουν εντολή** για αναστολή της κυκλοφορίας δεδομένων σε αποδέκτη σε τρίτη χώρα ή σε διεθνή οργανισμό.

83. Όσον αφορά τις συμβουλευτικές εξουσίες των εποπτικών αρχών που προβλέπονται στο άρθρο 58 παράγραφος 3 του ΓΚΠΔ, οι εποπτικές αρχές μπορούν:

- να παρέχουν συμβουλές στον υπεύθυνο επεξεργασίας σύμφωνα με τη διαδικασία προηγούμενης διαβούλευσης που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφοι 1 και 5 του ΓΚΠΔ·
- να επιτρέπουν την επεξεργασία που αναφέρεται στο άρθρο 36 παράγραφος 5 του ΓΚΠΔ, εάν το δίκαιο του κράτους μέλους απαιτεί αυτήν την προηγούμενη έγκριση.

8 ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

84. Το άρθρο 23 του ΓΚΠΔ παρέχει, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, σε εθνικό ή ενωσιακό νομοθέτη, τη δυνατότητα να περιορίζει μέσω νομοθετικού μέτρου το πεδίο εφαρμογής των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22 και στο άρθρο 34, καθώς και στο άρθρο 5 του ΓΚΠΔ, εφόσον οι διατάξεις του αντιστοιχούν στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22, όταν ένας τέτοιος περιορισμός σέβεται την ουσία των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών και συνιστά αναγκαίο και αναλογικό μέτρο σε μια δημοκρατική κοινωνία για τη διασφάλιση, μεταξύ άλλων, σημαντικών στόχων γενικού δημόσιου συμφέροντος της Ένωσης ή κράτους μέλους.
85. Οι περιορισμοί των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων πρέπει να πληρούν τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 23 του ΓΚΠΔ. Το κράτος μέλος ή η Ένωση που εκδίδει τα νομοθετικά μέτρα που θεσπίζουν τους εν λόγω περιορισμούς και οι υπεύθυνοι επεξεργασίας που τους εφαρμόζουν θα πρέπει να έχουν επίγνωση του εξαιρετικού χαρακτήρα αυτών των περιορισμών.
86. Ο έλεγχος αναλογικότητας θα πρέπει να διενεργείται πριν από τη θέσπιση, στο δίκαιο της Ένωσης ή των κρατών μελών, περιορισμών στα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων.
87. Θα πρέπει να ζητείται η γνώμη των εποπτικών αρχών πριν από τη θέσπιση των νομοθετικών μέτρων που θέτουν τους περιορισμούς και οι εποπτικές αρχές θα πρέπει να διαθέτουν τις εξουσίες να επιβάλλουν τη συμμόρφωση των εν λόγω νομοθετικών μέτρων με τον ΓΚΠΔ.
88. Μετά την άρση των περιορισμών, ο υπεύθυνος επεξεργασίας πρέπει να παρέχει στα υποκείμενα των δεδομένων τη δυνατότητα να ασκήσουν τα δικαιώματά τους.

9 ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ ΕΛΕΓΧΟΥ — ΤΟ ΑΡΘΡΟ 23 ΤΟΥ ΓΚΠΔ ΣΥΝΟΠΤΙΚΑ

9.1 Απαιτήσεις βάσει του άρθρου 23 παράγραφος 1 του ΓΚΠΔ

- i. Σεβασμός της ουσίας των θεμελιωδών δικαιωμάτων και ελευθεριών*
- ii. Έλεγχος αναλογικότητας και αναγκαιότητας*
- iii. Νομοθετικά μέτρα που θεσπίζουν περιορισμούς και η ανάγκη να είναι προβλέψιμα (αιτιολογική σκέψη 41 και νομολογία του ΔΕΕ)*
- iv. Δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων και υποχρεώσεις των υπευθύνων επεξεργασίας που μπορούν να περιοριστούν*
 - α) δικαίωμα σε διαφανή ενημέρωση (άρθρο 12 του ΓΚΠΔ)·*
 - β) δικαίωμα πληροφόρησης (άρθρα 13 και 14 του ΓΚΠΔ)·*
 - γ) δικαίωμα πρόσβασης (άρθρο 15 του ΓΚΠΔ)·*
 - δ) δικαίωμα διόρθωσης (άρθρο 16 του ΓΚΠΔ)·*
 - ε) δικαίωμα διαγραφής (άρθρο 17 του ΓΚΠΔ)·*
 - στ) δικαίωμα περιορισμού της επεξεργασίας (άρθρο 18 του ΓΚΠΔ)·*
 - ζ) υποχρέωση γνωστοποίησης όσον αφορά τη διόρθωση ή τη διαγραφή δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή τον περιορισμό της επεξεργασίας (άρθρο 19 του ΓΚΠΔ)·*
 - η) δικαίωμα στη φορητότητα των δεδομένων (άρθρο 20 του ΓΚΠΔ)·*
 - θ) δικαίωμα εναντίωσης (άρθρο 21 του ΓΚΠΔ)·*
 - ι) δικαίωμα μη υπαγωγής σε αυτοματοποιημένη ατομική λήψη αποφάσεων (άρθρο 22 του ΓΚΠΔ)·*
 - ια) υποχρεώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 12 έως 22 του ΓΚΠΔ (άρθρο 5 του ΓΚΠΔ)· και*
 - ιβ) ανακοίνωση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στα υποκείμενα των δεδομένων (άρθρο 34 του ΓΚΠΔ).*
- v. Λόγοι επιβολής περιορισμών*
 - α) ασφάλεια του κράτους·*
 - β) εθνική άμυνα·*
 - γ) δημόσια ασφάλεια·*
 - δ) πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση ή δίωξη ποινικών αδικημάτων ή εκτέλεση ποινικών κυρώσεων, περιλαμβανομένης της προστασίας από απειλές κατά της δημόσιας ασφάλειας και της πρόληψης αυτών·*
 - ε) άλλοι σημαντικοί στόχοι γενικού δημόσιου συμφέροντος της Ένωσης ή κράτους μέλους, ιδίως σημαντικού οικονομικού ή χρηματοοικονομικού συμφέροντος της Ένωσης ή κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένων των νομισματικών, δημοσιονομικών και φορολογικών θεμάτων, της δημόσιας υγείας και της κοινωνικής ασφάλισης·*
 - στ) προστασία της ανεξαρτησίας της δικαιοσύνης και των δικαστικών διαδικασιών·*
 - ζ) πρόληψη, διερεύνηση, ανίχνευση και δίωξη παραβάσεων δεοντολογίας σε νομοθετικά κατοχυρωμένα επαγγέλματα·*
 - η) παρακολούθηση, επιθεώρηση ή κανονιστική λειτουργία που συνδέεται, έστω περιστασιακά, με την άσκηση δημόσιας εξουσίας στις περιπτώσεις που αναφέρονται στα στοιχεία α) έως ε) και ζ)·*
 - θ) προστασία του υποκειμένου των δεδομένων ή των δικαιωμάτων και των ελευθεριών τρίτων·*
 - ι) εκτέλεση αστικών αξιώσεων.*

9.2 Απαιτήσεις βάσει του άρθρου 23 παράγραφος 2 του ΓΚΠΔ

- i. Οι σκοποί της επεξεργασίας ή οι κατηγορίες επεξεργασίας*
- ii. οι κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα*
- iii. το πεδίο εφαρμογής των περιορισμών που επιβλήθηκαν*
- iv. οι εγγυήσεις για την πρόληψη καταχρήσεων ή παράνομης πρόσβασης ή διαβίβασης*
- v. η ειδική περιγραφή του υπευθύνου επεξεργασίας ή των κατηγοριών των υπευθύνων επεξεργασίας*
- vi. οι περίοδοι αποθήκευσης και οι ισχύουσες εγγυήσεις, λαμβάνοντας υπόψη τη φύση, το πεδίο εφαρμογής και τους σκοπούς της επεξεργασίας ή τις κατηγορίες επεξεργασίας*
- vii. οι κίνδυνοι για τα δικαιώματα και τις ελευθερίες των υποκειμένων των δεδομένων και το δικαίωμα των υποκειμένων των δεδομένων να ενημερώνονται σχετικά με τον περιορισμό, εκτός εάν αυτό μπορεί να αποβεί επιζήμιο για τους σκοπούς του περιορισμού.*